

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Augustini in euangelium secundum Iohannem sermones
CXXIII - Cod. Aug. perg. 47**

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [14. Jh.]

Sermo LXVII

[urn:nbn:de:bsz:31-64194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64194)

mors & per hominem resurrectio mortuorum; sicut enim in adā omnes moriuntur. ita & in xp̄o omnes uiuificantur; per quidam caput est ecclesie. nisi per hominem. quod uerbum caro factum est. id est dī patris unigenitus. dī homo factus est. Quomodo est igitur in corpore xp̄i. qui negat hominē xp̄m. qui enim caput negat. quomodo ē mēbrum. ~~deest membrum~~ sed quid multis in morem. cum ipse dñs abstulerit omnes humane argumentationis ambages. non enim ait. Non cantabit gallus donec hominem neges. aut sicut loqui familiari ore cum hominibus dignatione consuevit. Non cantabit gallus donec filium hominis ter neges. sed ait. donec me ter neges; quid est me. nisi quod erat. & quid nisi xp̄s erat. quid quid ergo eius negauit. ipsum negauit. xp̄m negauit. dñm dñm suum negauit. quia & ille condiscipulus eius thomas quando exclamauit. dñs meus & dī meus. non uerbum sed carnem tēgit. Non in corpoream dī naturam sed hominis corpus curiosis manibus contrectauit; hominem itaq; tēgit. & tamen dñm cognouit. si ergo quod iste tēgit hoc p̄rus negauit. quod iste exclamauit. hoc p̄rus offendit. non cantabit gallus donec me neges; dicat licet. nescio hominem. Dicat licet homo. nescio quid dicis. Dicat licet. non sum ex eius discipulis. me negabis; si quod dubitare nefas est. xp̄s hoc dixit. uerumq; praedixit. procul dubio p̄rus xp̄m negauit. non accusemus xp̄m. cum defendimus p̄rum; peccatum agnoscat infirmitas. nam mendacium non habet ueritas; agnouit quippe peccatum suum infirmitas p̄ri. prorsus agnouit. & quantum mali xp̄m negando commiserit. plorando mōstrauit; ipse suos redarguit defensores & unde eos conuincat. producat lacrimas testes; neq; nos cum ista dicimus. primum apostolorum accusare delectat. sed hunc intuendo admoneri nos oportet. ne homo quisquam de humanis uiribus fidat; nam quid aliud pertinuit ad deum. saluatoremq; nostrum. nisi ut nobis nequaquam de se quemquam debere praesumere in ipso primo apostolorum demonstrat & exemplo. In anima itaq; contigit p̄ri. quod offerebat in corpore. non tamen pro dño ut temere praesumebat praecessit sed aliter quam putabat. Namq; ante mortem & resurrectionem dñi & mortuus est negando & reuixit plorando. sed mortuus est. quia superbe ipse praesumpsit. reuixit autē quia benigne ille respexit.

**INCIPIT SERMO LXVII DE EO QUOD DICIT. NON TURBETUR
COR UESTRUM. CREDITIS IN DñM ET IN ME CREDITE. USQ; AD IO
- QUO ECO QUADO SCITIS ET UIAM SCITIS**

Erigenda est nobis fr̄ ad d̄m maior intentio. ut uerba sc̄i euangelii
 quomodo in nostris auribus sonuerunt. & iam mente capere ut cūq;
 possimus; At enim d̄s; non turbatur cor uestrum; credite
 in d̄m. & in me credite; Ne mortem tamquam homines timerent.
 & ideo turbarent. Consolatur. Quia se d̄m esse comitiss̄ rediit inquit in d̄m.
 & in me credite; consequens est enim. ut si in d̄m creditis. & in me credere
 debeatis; quod non esset & consequens. si x̄ps non esset & d̄s; creditis in d̄m. & in
 eum credite cui natura est non rapina esse aequalis d̄o; semetipsum
 enim exinaniuit. non tamen formam d̄i amittens. sed formam serui acci-
 piens; mortem & uitas huic formae serui. non turbatur cor uestrum. sus-
 citabit illam formam d̄i; Sed quid est quod sequitur. in domo patris mei
 mansiones multae sunt. nisi quia & sibi m̄uebant. unde audire debuer̄t.
 non turbatur cor uestrum. quis enim eorum non m̄uer̄t. cum p̄ro dic-
 tum esset fidentiori atq; promptiori. non cantabit gallus donec me ter ne-
 ges. tamquam ergo essent ab illo periturum. merito turbabantur; sed cum
 audiunt. in domo patris mei multae mansiones sunt. si quominus dixisset
 uobis. quia uado parare uobis locum. a perturbatione recreantur. certi ac
 fidentes & iam post pericula temptationum se apud d̄m cum x̄po esse
 mansuros. Quia & si alius est alio fortior. alius alio iustior. alius alio sapien-
 tior. alius alio sanctior. in domo patris mansiones multae sunt. nullus eorū
 alienabitur ab illa domo. ubi mansionem pro suo quisq; accepturus est meri-
 to; Denarius quidem ille aequalis est omnibus. quem pater familias eis qui
 operati sunt in uinea iubet dari omnibus. non in eo discernens qui minus &
 qui amplius laborarunt; quo utiq; denario uita significatur aeterna. ubi
 amplius alio nemo uiuit. q̄n̄m uiuendo non est diuersa in aeternitate
 mansura. sed multae mansiones diuersas meritorum in una uita aeternae
 significant dignitates; Alia enim gloria solis. alia gloria lunae. alia
 gloria stellarum; stella enim ab stella differt in gloria. sic & resurrec-
 tio mortuorum; tamquam stella sc̄i diuersas mansiones diuersae clarita-
 tis tamquam in caelo sortantur in regno. sed propter unum denarium
 nullus separatur a regno. atq; ita d̄s erit omnia in omnibus. ut q̄n̄m d̄s
 caritas est. per caritatem fiat. ut quod habent singuli. commune sit omni-
 bus; sic enim quisq; & iam ipse habet. cum amat in altero quod ipse non habet.
 non erit itaq; aliqua inuidia in paritatis claritatis. q̄n̄m regnabit in omnib;
 unitas caritatis; proinde respiciendae sunt a corde xp̄iano. qui putant
 ideo dictum multas esse mansiones. quia extra regnum caelorum erit
 aliquid. ubi beate maneant innocentes. qui sine baptismo ex hac uita

emigrarunt. quia sine illo in regnum caelorum intrare non poterunt. haec fides non est fides. quoniam non est uera & catholica fides; ita ne tandem stulti homines & carnalibus cogitationibus excecati cum reprobandi exitis. Si mansionem non dico patris. pauli. uel cuiuslibet apostolorum. sed cuius cumque paruuli baptizati a regno caelorum separatis. non uos putatis esse reprobandos qui domum dei patris inde separatis. non enim ait dominus. in uniuerso mundo aut in uniuersa creatura. aut in uita. uel beatitudine semper eterna mansiones multae sunt. sed in domo inquit patris mei mansiones multae sunt; nonne ista est domus ubi aedificationem habemus ex deo. domum non manufactam aeternam in caelis. nonne ista est domus de qua cantamus deo. Beati qui habitant in domo tua. in saecula saeculorum laudabunt te. Ergo ne uos non domum cuiusque baptizati fratris sed domum ipsius dei patris cui omnes fratres dicimus. Pater noster qui es in caelis. a regno separare caelorum. aut eam sic diuidere audebitis. ut aliquae mansiones eius sint in regno caelorum. aliquae autem extra regnum caelorum. Absit. absit. ut qui uolunt habitare in regno caelorum. in hac stultitia uelint habitare uobiscum; absit inquam. ut cum omnis domus regnantium filiorum non sit alibi nisi in regno ipsius regiae domus. pars aliqua non sit in regno; & si abiero inquit & praeparauero uobis locum. iterum uenio & accipiam uos ad me ipsum. ut ubi ego sum & uos sitis. & quo uado scitis & uiam scitis; O domine ihesu. quomodo uadis parare locum? si iam multae mansiones sunt in domo patris tui. ubi tecum habitabunt tui. aut si accipis eos ad te ipsum. quomodo iterum uenis qui non recedis. Ista carissimi sibi breuiter explicare conemur quantum uideatur hodierno satis esse sermoni. coartata utique. non clarebunt. & erit ipsa breuitas altera obscuritas; proinde hoc debitum differamus. quod oportunius uobis patre familias nostro largiente reddamus.

INCIPIT SERMO LXVIII DE EADEM LECTIOE.

Deberi uobis fratres carissimi. iamque esse reddendum quod distuleramus agnoscimus. quomodo intelligi possint non esse inter se duo ista contraria. quod cum dixisset dominus. In domo patris mei mansiones multae sunt. si quo minus dixissem uobis. quia uado parare uobis locum. ubi satis ostendit ideo se illis hoc dixisse. quia iam ibi sunt mansiones multae & non est opus aliquam praeparare. Rursus dicit. & si abiero praeparate uobis locum. iterum ueniam & accipiam uos ad me ipsum. ut ubi ego sum & uos sitis; quomodo uadit & parat locum. si iam multae mansiones sunt. si quo minus dixisset. uado parare. aut si adhuc parandus